

nyt for det høie Thing. Det vil være i behagelig Erindring, at disse to Paragrafer bleve udstemte af Lovforslaget ved 2den Behandling her i Thinget. Afstemningen fandt imidlertid Sted med 24 Stemmer imod 23, om jeg huffer ret, og naar man ser paa disse Tal, vil det altsaa for det Første være indlysende, at Forskjellen i Stemmerne var overordentlig ringe, og derhos, at et større Antal Medlemmer var fraværende. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at der er al Anledning til at forelægge dette Spørgsmaal igjen for det høie Thing, om dette virkelig skal betragtes som den endelige Stilling. Landstinget indtager til dette Lovforslag. Indtager Landstinget virkelig den Stilling til dette Lovforslag, saa kan det jo ikke sige feil, at saa vil Loven herved have Betydning for fremtidige Lovforslag og ogsaa faae stor Betydning for Regjeringen. Som Følge deraf har jeg troet, at det var rigtigt, at Paragraferne bleve opstillede paa ny. Jeg skjønner nu ikke rettere, end at Tilstud fra Egnene til den Slags Baner, som der her er Tale om, er betimeligt. Og det er jo ogsaa i fuld Overensstemmelse med tidligere Vedtagelser, at de kræves. Jeg er tilbøielig til at skjelne mellem 3 Klasser af Baner. Den ene er Statsbaner af den Betydning, at de, om jeg saa maa sige, kunne forsvare sig selv, give Udbytte til Forrentning, saadanne Baner, som have stor Betydning for Traffiken; til dem regner jeg Slagelse—Næstved Banen, saaledes som den oprindelig blev forelagt. Til den Slags Baner tror jeg ikke, at man behøver at kræve Tilstud. Den anden Slags er de, som ville have Betydning for større Egne og for Samfærdslen mellem disse og andre Dele af Landet, dem kalder jeg Statsbaner af 2den Klasse. Til dem tror jeg, at man bør forlange Tilstud fra de vedkommende Egne. Den 3die Klasse endelig — for at nævne den med det Samme — er private Baner, Baner af mindre Betydning, Baner, hvis Betydning væsentlig er lokal. For deres Vedkommende tror jeg, at man skal blive staaende ved, hvad man hidtil har vedtaget, nemlig, at forlange, at den vedkommende Egn i det Væsentlige selv maa anlægge dem; at man derimod fra Statens Side kan give et Bidrag, det nægter jeg ikke; det har man ogsaa gjort hidtil; at man kan gjøre det under andre Former end hidtil er sset, anser jeg ogsaa for muligt og ret rimeligt; men iøvrigt tror jeg, at den Slags Baner bør bygges væsentlig efter Initiativ af vedkommende Egn selv og bør bygges af Egnen selv. At Staten saa giver noget Tilstud,

fordi den i det Hele taget interesserer sig og bør interessere sig for Samfærdselsmidlerne, er en helt anden Ting. Dette er i Korthed min Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg betraakter denne Bane her som en, der har stor Betydning for selve den vedkommende Egn og ogsaa naturligvis har en vis Betydning for at sætte den i Forbindelse med det øvrige Land, altsaa, som hørende til den nævnte 2den Klasse; jeg anser derfor Tilstud for tilbørligt og rigtigt. Grunden til, at man er kommen ind paa at stemme det ud, turde være den, at Slagelse—Næstved Banen passerede uden Tilstud, og jeg skal derfor sige, et Par Ord om denne. Saaledes som Forslaget om denne Bane oprindelig blev forelagt, var det berettiget at betragte den som Statsbane uden Tilstud. Saaledes som den imidlertid her i Thinget blev ændret, med en Sidebane til Skjælfør, ansaa jeg, hvad jeg gjentagne Gange har udtalt, Tilstud for betimeligt, forsaavidt den ved denne Sidebane og ved Bugten paa Hovedbanen noget havde faaet Præget af særlig at have lokal Betydning. Jeg har derfor ogsaa ment, at dette Moment, det lokale, burde belægges med Tilstud. Dette burde derfor ikke beregnes efter hele Banen, men efter den Forlængelse, den havde faaet, dels paa Grund af Bugten og dels paa Grund af Sidebanen. Du faldt imidlertid Tilstudet igjennem; Flertallet vedtog, at der ikke skulde kræves noget Tilstud, med den særlige Bemærkning ved Motiveringen, at dette dog ikke skulde være til Præjudice for Fremtiden. Jeg sluttede mig den Gang ogsaa dertil, skjøndt jeg i og for sig anser det for rigtigt at faae Tilstud. Men selv om de Herrer ikke ansaa det for rigtigt den Gang, bør det ikke betegne et Princip for Fremtiden, saa maa man støtte sig paa særegne Grunde, som man jo kan tillægge større eller mindre Vægt. Jeg tror imidlertid, at det har foranlediget, at man har villet drage den Konsekvens ikke at kræve Tilstud her, og det anser jeg ikke for rigtigt og berettiget. Jeg kan selvfølgelig ikke vedtjende mig den Anskuelse, der er gjort gjældende fra forskjellige Sider, at Afgjørelsen skulde have beroet paa, at det var en Bane paa Dørne, og at man der ikke skulde give Tilstud, men at det skulde man gjøre ved en Bane, der bygges i Sjøland. Det er selvfølgelig ikke Spørgsmaalet, og det er ikke nogen sand Fremstilling af Forholdet. Spørgsmaalet er det, om den ene Bane har saa stor Betydning som Statsbane, at den kan forsvare sig uden Tilstud, og om den anden har mindre Betydning, saa at den bør give Tilstud. Den første